A°. 1838. Nº. 40.

VRIJDAG, DEN 18den MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Administrative Politie.

Tot hoofde van noodige separatien, *de passage voor Rij- en andere Voertuigen* gedurende eenige dagen afgesloten zijnde:

1°. Van het gedeelte der *Magdenstraat*, tusschen den *Heiligenweg* en de *Joden Breestraat*.

En

2°. Van den *Waterkant*, tusschen het *Plein* en de *Oranjestraat*.

Wordt hiervan aan de daarbij belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 15 Mei 1838.

De Procureur Generaal der Kolonie Suriname,

PH. DE KANTER.

Militair Bureau.

Den 15 Mei 1838.

Door Zijne Excellentie de Gouverneur van Suriname, Generaal, is bij Gouvernements Besluit van heden, No. [redacted], tot Adjudant toegevoegd, de Eerste Luitenant bij de Schutterij D. BENJAMINS.

En zijn voorts bij dezelve Schutterij benoemd en aangesteld:

Tot Eerste Luitenant, de Tweede Luitenant Mr. GEORGE DE MELKERTZ-HAGEN; — en

Tot Tweede Luitenant, de Sergeant-Majoor SALOMON SOESMAN.

De Kapitein Adjudant,

B. H. ESSER.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 30 Maart 1838.

Duitsche Berigten.

BERLIJN, 25 Maart.

Uit Pesth wordt dd. 17 Maart het volgende geschreven:

Gij zult mijne [redacted] van 14 en 15 dezer maand ontvangen [redacted] u den aanvang aan den vreeselijken [redacted] meldden, die over onze stad uitbarstte.

Heden zend ik u daarvan de voortzetting, doch moet ik om verschooning vragen voor het overhaastige en onzamenhangende van mijn berigt, want ik schrijf na doorgestane drie dagen van levensgevaar.

Pesth is voor het vierdedeel eener eeuw teruggezet! Het water was den 15den, den geheelen dag door wassende, en bereikte in den nacht van den 16den eene hoogte, die alles overtreft, wat in de jaarboeken is opgeteekend. De geheele stad en haar omtrek stonden onder water, en slechts ettelijke weinige punten der stad staken, als Oasen in de woestenij, boven hetzelve uit, en de halve bevolking der stad drong derwaarts op, om bescherming tegen het woedende element te zoeken.

Maar, eene nog veel vreeselijker ramp dan het water was het instorten der huizen. De slecht gebouwde huizen der voorstad storteden bij honderden neêr, zelfs eenige der grootere gebouwen in de stad trof dit zelfde lot; zoo zien wij onder anderen, een der schoonste huizen onzer marktplaats in eenen puinhoop veranderd!

Bezwaarlijk zal er een huis in de geheele stad zijn, hetwelk niet meer of minder beschadigd is geworden. Vele lieden wilden ook eene aarbeving ontwaard hebben. In geen huis was men veilig; overal hing boven ieders hoofd het zwaard des doods. Wien het slechts mogelijk ware, die spoedde zich naar buiten, maar hoe moeijelijk was dit te volvoeren! het ontbrak aan togtreigende vaartuigen, om in deze wijd uitgestrekte stad alle hulpzoekenden op te nemen. Verschrikkelijk was het gezigt in de voorsteden, waar de inwoners, grijsaards, mannen, vrouwen en kinderen, op de daken hunner ingestorte huizen zaten en jammerende en weeklagende de voorbijroepende schuitjes en houtvlotten om hulp aanriepen.

De ellende is onbeschrijfelijk. Hoe velen, schen een offer van deze ontzettende geweldenis geworden zijn, kan tot dus verre onmogelijk bekend zijn, maar dat het getal zeer groot moet zijn, is gemakkelijk te besefien (volgens gisteren alhier circulerende opgaven, zoude het [redacted] gekomen

Bij dit alles kwam nu nog een wezenlijke hongersnood. Inmiddelijk het brood ontbrak volstrekt; alle andere [redacted] tot het dubbel van derzelver prijs. Aan vleesch was geen gebrek; het veê moord in de straten geslacht, en tot eenen matig verhoogden prijs kon men daarvan zoo veel erlangen als men wilde; maar zelden had iemand gelegenheid, het vleesch voor zich te koken, en allerwege schreeuwde men om gekookte spijs, vooral om brood. De logementen waren schier allen gesloten, en niets was er te bekomen, behalve slechte wijn tot dubbel verhoogde prijzen. Het bronwater was genoegzaam in de geheele stad ondrinkbaar. In dezen nood werden er eenige bakkerswinkels bestormd.

De overheden deden alles wat, in een zoodanig volstrekt onvoorzien geval, te doen mogelijk was. Z. K. H. de aartshertog Palatin trof de doelmatigste maatregen om tegen het onheil alle mogelijke hulp te verleenen. Ook de militaire gezagvoerders onderscheiden zich bijzonder. Behalve het gebouw der militaire academie, werd ook het groote invaliden hôtel en de nog grootere artillerie-kazerne, den ongelukkige vluchtelingen ten gasten, alwaar vele duizenden een gastvrij onthaal vonden. Ook de luthersche kerk [redacted] diergelijke wijkplaats aan. Eene groote menigte inwoners, vooral der meergegoede klassen, maakte zich meester van de paar honderd kramen, op het groote droog gelegen marktplein, en namen met hunne gezinnen en aanhoorigen daarvan bezit. Vele dezer kramen werden afgebroken, en haastig in vlotten herschapen, dreven zij over den vloed.

Den 16den werd brood, kosteloos uitgedeeld; benevens werd op een der pleinen van het invaliden hôtel, in den aldaar met ter haast opgebouwden bakkers oven, gebakken. Ook vele andere daden van weldadigheid werden, zoo door de overheden als door de bijzondere burgers, volvoerd.

Gisteren, den 16den, begon allengs het water te vallen; omstreeks den avond stroomde het met reuzenschreden weg, en heden is de geheele stad bevrijd.

De schade, welke de stad Pesth geleden heeft, is onmetelijk; zij zal wel eenige millioenen bedragen, en het geheele rijk zal deze [redacted] voelen. Van het platte land ontbreken [redacted] alle berigten, maar ook daar moet het allerverschrikkelijkst geweest zijn.

Engelsche Berigten.

LONDEN, 15 Maart.

De kroning onzer Koningin zal vermoedelijk in de aanstaande maand Augustus plaats grijpen. Reeds begint men zich bezig te houden met de veranderingen, die in het ceremoniëel zouden kunnen aangebragt worden, en het heraldiek collegie zoude aan de Koningin eene wezenlijke dienst bewijzen, indien het een middel vond, om haar te ontheffen van, op den dag harer kroning, bij wijze van huldiging, den kus van tienhonderd paars, van rijpere jaren, te ontvangen. De vorm tot het afleggen der geloofte van getrouwheid en tot de huldiging is volgenderwijze geregeld: De aartsbisschop van Canterbury zegt met luider stemme, en de bisschoppen spreken hem na: »Ik, William, aartsbisschop van Canterbury, zweer getrouwe en oprecht [redacted] Dan nemen de aartsbisschop en bisschoppen de linkerwang van den Souverein of van de Souvereine. Hierop volgen alsdan de wereldlijke pairs; allen, naar orde van hunnen rang, naderen met ongedekten hoofde tot bij den troon, raken met de linkerhand de kroon op des Souvereins hoofd aan, en geven hem eenen kus op de linkerwang. Aangezien het zeer waarschijnlijk is, dat geen der pairs, op den kroningsdag onzer jeugdige Koningin, zal afwezig blijven, zal H. M. onderworpen zijn aan eene te lang gerekte en te talrijke volgreeks van eerbare kusjes, die haar door de geestelijke en wereldlijke lords moeten worden opgelegd.

Mengelingen.

DE WROK EENER VROUW.

(VERVOLG VAN No. 38.)

Om haar de handen te leenen in hare liefdadige pogingen, nam Helena eene ijveriger medehelpster in hare dienst, die de nooddruftigen opzoeken moest. 't Was eene meid, Suzanna genaamd, die even als zij, gaarne weldeed, doch er minder om gaf, of zij in haar weldoen met gelijk verstand en overleg te werk ging. Suzanna had zich, even als hare meesteres, over de treurigheid der mannen kunnen beklagen. In hare jeugd, had eerst een looshart, door zijn laf gedrag, haar hart verscheurd, en was meer eene andere gaan verleiden, alleen om 't genoegen te hebben, van er op te kunnen pogchen. Suzanna had het hem niet te min vergeven, hoewel 't haar zulk een grievend hartzeer was, dat men haar sedert nooit weer zag glimlagchen. Een afzetter was haar vervolgens om hare hand komen vragen, en had, terstond na het huwelijk, ingelijfde den spot gedreven met hare ligtgeloovigheid, daar hij zich meester maakte van haar geld, om 't in losbandigheid te verkwisten, met een lie-

derlijk schepsel, dat zich Suzanna's vriendin noemde. Nadat hij in geen' tijd haren naar zijne vrouw had omgezien, kwam die deugniet, nu zijne boeleerster overleden was, in den jammerlijksten staat terug, uitgemergeld door de ontucht en de armoede. Suzanna getroostte zich nu de taak van ziekenverzorgster, en toen hij, ondanks haar pogingen tot zijn behoud, den adem uitblies, verbeeldde zich de arme vrouw, dat, was hij in het leven gebleven, de dankbaarheid hem tot den besten der mannen zou hebben gemaakt.

De kosten zijner begrafenis roofden haar tot den laatsten penning. Thans gedrongen, om haar eene broodwinning te verschaffen, zendde zij zich tot Miss Helena, die haar in dienst nam. De meesteres en de dienstmeid waren sedert tien jaren bijeen, volkomen voor elkander geschikt, hoe verschillend ook in aanleg en gaasdheid.

Die twee liefdadige vrouwen plaatsten zich menigmaal aan het venster van hare woning en zagen dan bij 't zien voorbij gaan der grijsaards en kranken, de gekwetste bijen gelijk, die langzaam de korf naderen, en, hoe zwak ook, nog even naarstig zijn.

Eens stond Helena, met belangstelling en nieuwsgierigheid, naar eenige steenhouwers te zien, die op hunnen werf druk aan den arbeid waren: sommigen hunner waren bezig met het zagen van hardsteen, en 't was de moeite waard, om te zien, hoe vrolijk zij te midden van dat eentoonige werk, onder elkander lachten en zongen. 't Was in den herfst, en reeds zamelijk koud, doch niets kon den arbeid of de vrolijkheid der werkgasten storen.

Ook merkte Helena een armen grijsaard op, die elken morgen, droevig en lijdzaam, het aangenaais kwam halen, dat hij op een ezel laadde, en waar hij dan eene benzeling voor betaalde, om 't vervolgens met een klein winstje, elders weer te gaan verkoopen.

Behoeven we den lezer nog te zeggen, wie die ongelukkige grijsaard was, die arme man, tot zulk eene rampzalige broodwinning gedoemd?

Te vergeefs zouden we eenen naam willen verzinnen, dien de lezers bij de minste toepassing raden. Onze romans spreken somwijlen van verloren kinderen; doch niemand, die er zich over bekommert, zoo stellig zeker is men dat ze weer teregt komen. Te vergeefs tracht de romanschrijver ons van 't spoor te leiden, we ontdekken de waarheid door die vermommingen heen. Of is dat niet zoo, zegt, zijne personaadjen doen zich, zoo rekenen wij, wederkomst: zij geraken in gevecht, worden geslagen, vallen om niet weer op te staan en kunnen hunne wonden niet overleven. Geen zwarigheid: zij zullen wel sterven. Die kunstgrepen en listen zijn te wel bekend: het beste is, om maar aanstonds de eenvoudige waarheid te zeggen.

Een arme koopman in steengoed was dus de man van Helena. Hij bragt de nachten door in eene armzalige hut, en zoodra de dag aanbrak, ging hij zijn brood verdienen. Eens had die man zich vervoegd tot de Commissie ter ondersteuning der armen van 't Kerspel. » Uwe vrouw is rijk, » had men hem geantwoord, doch hij had de liefdadigheid zijner vrouw niet weer durven inroepen: daartoe was hij te zeer overtuigd van zijne schuld, en te zeer van hare verachting. Hij had dus alle middelen te baat moeten nemen, om aan den kost te komen. Aanvankelijk, als onderbaas toegelaten op eene loetsschuit, had hij zelfs de kleinste kinderen niet kunnen regeren; daarna, bruiker van beschuitpletter, had hij ook van die broodwinning moeten afzien, omdat die hem noch voldoende kost ontkouden. Zijn lichaam en zijne geestvermogens verzaakten. Hij had alles beproefd, niets was hem gelukt. Toen het eindelijk hem de eerste maal voor de deur der woning van zijne vrouw hoorde zingen, en de middelmatigen minzaam begroetend, en van Helena brood en kleederen ontvangen. Doch hij had de hand niet durven uitsteken en wanneer hij voorbij ging met zijn' ezel, dien hij zuchtende de oogen sloeg, bleef hem nog eenig vergevoel over, dat hem verdroot, en zich een eene luide beschuldiging te geven.

Helena, zoo als wij gezien hebben, merkte in het einde zelve dien armen man op. « Wie is hij? Wie mag hij zijn? » vroeg zij aan Suzanna. » Hij scheen zich zeer aan, met de anderen; hij heeft niet een, onderzocht, of hij behoefte heeft aan 't zijne. »

Susanna scheen haast de vragen verlegen, zij zocht een antwoord, dat haar op de lippen bestierf; Helena vermoedde begreep toen, dat zij dien kende, en hu bleef haar geen twijfel meer. » Die deugniet! » riep zij. » Wat heeft hij dan toch voor? Wat verraad heeft hij nu weer in 't zin? Is dat zijn lot geworden? Ha, laat hem gebrek lijden! 't Mangelt hem niet aan lust tot stelen, de noord der menschen tillen eenmaal hem »

't Werd winter, een guure winter; elke dag was vochtig of koud, iedere week bragt haren sneeuw of hare mitsdampen aan, en de arme man, met zijn' ezel, ging als naar gewoonte Helena's deur voorbij, zonder zich op te houden, bibberende en gebukt onder zijn leed en zijne jaren. Helena bleef en zijne jaren. Helena bleef immer meedoogenloos.

— » De ellendeling! Heeft hij nog eene schuilplaats, om zijn hoofd te rusten te leggen? » vroeg zij aan Suzanna.

— » 't Is een jammerlijk hot, eene armoedige hut, waar hij vernacht.

— » O, dan zie ik, dat hij gestraft is naar verdiensten. »

— » Zeer zeker, Mevrouw, doch denk eens aan zijne jaren, aan zijne lijden, aan zijne zwakheid. »

— » Laat de perzieke zich hare armen aantrekken! Gij herinnert u, hoop ik, zijn onwaardig gedrag. »

— » En gij, Mevrouw, zijnen rampspoed. »

— » Wanneer zulke huichelaars hunnen leegen en levensloop overdenken, mogen ze dan op deernis hopen, zij die voor anderen meedoogenloos waren? Zij hebben anderen leed aangedaan, laat hen lijden op hunne beurt. »

— » Mevrouw, de sneeuw valt op zijn' troeloger; de wind blaast door zijn rietendak; en wanneer 't s nachts begint te dooijen, stroomt hem 't water op 't hoofd. »

— » In waarheid, kind, wanneer men zich de rampen der ondeugd zoo aantrekt. »

(Het vervolg en slot hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, het schip *de Jonge Lodewyk Antonie*, Kapt. N. [illegible] van Amsterdam, heeft [illegible] Passagiers: de Heeren C. A. Bakenberg, [illegible] Ferrier, J. Ferrier, W. P. Latorff, [illegible], Mevrouw W. E. E. Retemeijer en twee Kinderen Johan en Anna, benevens 1 bediende genaamd Pegge.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD.

Den 24sten Maart, *Hendriette*, J. C. Willems.

Volgens berigt van St. Thomas, is op 6 Februarij, van uit het gekeperd Zeilschip *Elisa Wilhelmina*, Kapt. [illegible] Meijer, afgekeurd gevonden, en van de Equipagie en lading in eene andere gelegenheid naar Nederland worden overgevoerd.

Advertentien.

(21998) Op autorisatie van het collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal de CURATOR bij inschrijving verkoopen:

TWINTIG Balen KAKAO,

van de Plantaadje *Tyrol*, aankomende van Boedel M. E. ROTHE Wed. JOHN EVANS.

Zullende de inschrijvings-billetten worden aangenomen, tot Maandag den 21sten dezer, des morgens ten 9 ure.

De Koper zal voor elk ledige Kas f 1-00 moeten betalen.

Paramaribo, den 17 Mei 1838.

De Secretaris,

H. E. L. D.

(19936) Op autorisatie van den PUPILLAIREN RAAD zullen de WEESMEESTERS bij publieke inschrijving verkoopen:

19 Balen Schoone } KATOEN,
1 dito Vuile }

van de Plantaadje *Johanna Charlotte*, aankomende de minderjarige Erven van wijlen A. A. T. G. VOLT.

De Billetten van inschrijving zullen tot Dingsdag den 22sten dezer, tot *negen* ure des voormiddags, worden aangenomen.

De Eerste Commies bij het Departement der Onbeheerde Boedels en Weezen,

J. C. N. ENGELBRECHT.

MAATSCHAPPIJ:

Tot Nut van 't Algemeen.

Het BESTUUR der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, besloten hebbende, met terughouding van eenige Exemplaren van ieder Werk, alle de Boeken aan genoemde Maatschappij toebehoorende, publiek te doen verkoopen, zoo stelt het vooraf elk en een iegelijk, in de gelegenheid, ordres van die Werken te voorzien, welke hem mogten ontbreken: — *alléén* betalende, wat de Almanakken betreft, per jaargang f 1-00

Zullende deze Werken verkrijgbaar zijn bij den Boode J. C. HEIJMANS, tot den *eersten* Julij aanstaande.

Paramaribo, den 5 Mei 1838.

De Secretaris,

J. H. DE FRIDERICI.

TOONEEL-GENOOTSCHAP

THALIA.

De *Vergadering* der Leden op Vrijdag, den 18den dezer, des avonds ten ½ 8 ure, in het Lokaal der Loge UNANIMITAS. (21600)

Paramaribo, den 17 Mei 1838.

WESENHAGEN Jr.

Naar BERBICE en DEMERARIJ

zal op Maandag [illegible] dezer zeilvaardig zijn, de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, [illegible] door Kapt. WM. PAYNE; — voor 't overige vervoegen men zich bij (21599)

D. BENJAMINS.

Paramaribo, den 17 Mei 1838.

(21599) De ondergeteekende biedt uit de hand te Koop eene groote van *IJzerdraad* gevlogtene VOLIÈRE, te zien op het houk van de Kerkstraat.

Paramaribo, den 16 Mei 1838.

THEOD. CORDUA.

(19921) W. C. KENNEDY is voornemens voor eenige tijd deze Kolonie te verlaten.

(19922) De Minderjarige H. F. en H. E. DE HURN vertrekken.

Paramaribo, den 16 Mei 1838.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedelig Pregtschip de Jonge *Lodewyk Antonie*, Kapt. N. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leijsen.

Het Nederlandsch gebouwd Kruischip de *Verwachting*, Kapt. H. K. Hilsa. — Adres bij Dorpmans en Kramer. — Sluit alsnog deze dezer.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.